

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě projednal dne 13.10.2015 **odvolání obžalovaných xxx, nar. xxx, xxx, nar. xxx, FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek, JOSEF a MARIE, s.r.o., státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně **a poškozeného ČR – zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně** proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 30.3.2015 č.j. 1 T 10/2015-1284 a ve veřejném zasedání rozhodl *t a k t o* :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaných xxx, xxx, FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek, JOSEFA a MARIE, s.r.o., státního zástupce a poškozeného ČR – zastoupené OSSZ v Novém Jičíně napadený rozsudek v celém rozsahu z r u š u j e .

Podle § 259 odst. 1 tr.ř. se věc v r a c í okresnímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně byli obžalovaní xxx, xxx, FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek, a JOSEF a MARIE, s.r.o. uznáni vinnými, a to obžalovaný xxx v bodech 1)-3) zločinem podvodu podle § 209 odst. 1,4 písm. d) tr.zákoníku, obžalovaný xxx v bodech 1)-3) pomocí ke zločinu podvodu podle § 209 odst. 1,4 písm. d) tr.zákoníku, JOSEF a MARIE, s.r.o. v bodě 3) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1,3 tr.zákoníku a FC Ostrava –Jih, zapsaný spolek v bodě 3) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1,3 tr.zákoníku a za to byl obžalovaný xxx podle § 209 odst. 4 tr.zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku mu byla jako podmínka osvědčení uloženo omezení spočívající ve vyvinutí úsilí k náhradě způsobené škody podle

finančních sil již v průběhu zkušební doby. Obžalovaný xxx byl podle § 209 odst. 4 tr.zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, a § 82 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku mu bylo jako podmínka osvědčení uloženo splnění omezení spočívající ve vyvinutí úsilí k náhradě způsobené škody podle finančních sil již v průběhu zkušební doby. JOSEF a MARIE, s.r.o. a FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek byli podle § 23 odst. 1,2 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim odsouzeni k trestům uveřejnění rozsudku, a to v části, která se týká těchto obžalovaných, tj. bod ad 3) rozsudku s právní kvalifikací u těchto obžalovaných včetně výroku o náhradě škody, které se jich týkají, a to na své náklady ve lhůtě 1 měsíce od právní moci odsuzujícího rozsudku v Moravskoslezském deníku Ostrava se sídlem Mlýnská 317/10, 702 00 Ostrava.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byli obžalovaní zavázáni nahradit škodu poškozené České republice – zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení, se sídlem v Ostravě, ul. Zelená č. 34a/3158, IČ: 00006963, takto:

1. xxx sám ve výši 412.124,- Kč,
2. xxx a xxx společně a nerozdílně ve výši 204.000,- Kč,
3. xxx, xxx, JOSEF a MARIE, s.r.o. společně a nerozdílně ve výši 114.321,- Kč,
4. xxx, xxx, FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek společně a nerozdílně ve výši 207.168,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě obžalovaní xxx, xxx, FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek, JOSEF a MARIE, s.r.o., státní zástupce a poškozený ČR – zastoupené OSSZ v Novém Jičíně odvolání.

Obžalovaný xxx v odvolání vyhotoveném zvoleným obhájcem a zaměřeném do všech výroků rozsudku co do skutkových zjištění namítá nesprávnost, nepodloženost a zavádějící charakter závěrů soudu, že opakovaně „po nástupu do zaměstnání byl uznán práce neschopným a čerpal vysoké nemocenské dávky“. Okresní soud takovou formulací zcela opomíjí a zakrývá skutečnost, že v předmětné době došlo k zásadní a konkrétní změně zdravotního stavu obžalovaného, o čemž bylo v řízení prováděno dokazování. V této souvislosti poukazuje na nesprávnost a důkazní nepodloženost závěrů soudu, že z lékařských zpráv vyplývá „že po celou dobu, a to již v r. 2008, jakož i v předchozích letech, byl ve velmi vážném zdravotním stavu“, což je závěr zjevně nepravdivý, a provedeným důkazům neodpovídající, kdy přitom sám soud v následující větě napadeného rozsudku relativizuje povšechnými spekulacemi ohledně onemocnění páteře neurologického charakteru a jeho vzájemného vztahu s prací v administrativě. Přitom soud opomíjí, že u odvolatele docházelo v předmětných případech k onemocnění a zdravotním komplikacím různého typu bez možnosti tyto předvídat. Za zjevnou nepravdivost považuje závěr soudu, že „na základě jeho žádosti s ním byl rozvázán pracovní poměr, i když jeho pracovní neschopnost byla lékařem ukončena. Dle jeho názoru rovněž tato skutečnost nebyla žádnými důkazy prokázána. Nepravdivým je rovněž závěr soudu, že z daňových

přiznání a z výpovědi svědka xxx plyne závěr o tom, že FC Ostrava – Jih měl finanční potíže a že si nepochybně nemohl dovolit zaměstnat obžalovaného xxx s platem 28.000,- Kč, resp. 29.000,- Kč hrubého měsíčně. Z obsahu doložených finančních výkazů FC Ostrava – Jih je přitom velká nepravděpodobnost takové spekulace, kdy účelem FC Ostrava – Jih není tvorba zisku. V případě vyšších či nižších příjmů jsou těmto poměrně přizpůsobovány i výdaje tak, aby bylo hospodaření spolku pokud možno vyrovnané a takto dlouhodobě udržitelné. Spolek vykazoval v letech 2008-2012 vždy roční příjmy, resp. výnosy, přesahující 1 mil. Kč, kdy příkladem je v r. 2012 konkrétně částka cca 2,260 mil. Kč. Porovnávat zpětně v daném období vytvořený „zisk“ z vyšší mzdy obžalovaného jako jednotlivé konkrétní nákladové položky, která navíc z důvodu jeho následné nemoci nebyla vynaložena, je ekonomicky nesmyslné a pro věc irelevantní. Prostředky na svoji mzdu mohl odvolatel mezi jinými zajišťovat právě svojí činností, tj. sháněním sponzorů na plný úvazek, za kterou měl být placen. Rovněž závěr soudu o tom, že nese trestní odpovědnost za škodu ve výši 937.613,- Kč, není soudem blíže odůvodněný a jde pouze o převzetí částky vyčíslené OSSZ jako souhrn veškerých dávek nemocenského pojištění vyplacených odvolateli. Soud konečně při úvahách vyslovil, že obžalovaní včetně odvolatele se měli dopouštět trestné činnosti po dlouhou dobu, obžalovaný přitom třikrát s velkým časovým odstupem uzavíral pracovní smlouvu. Odvolatel nemohl předpokládat vznik svého závažného onemocnění, jakož i délku léčení. V této souvislosti zdůrazňuje, že i podle výsledků dokazování šlo o onemocnění a zdravotní komplikace různého typu bez možnosti tyto předvídat. Ve vztahu ke skutkové stránce tak celkově poukazuje na nesprávnost skutkového závěru, že měl po dlouhou dobu úmyslně neoprávněně pobírat dávky nemocenského pojištění, a to bez ohledu na skutečnost, že nemohl předpokládat vznik svého závažného onemocnění a že takové onemocnění nemělo podle dokazování v jednotlivých případech stejný charakter a nebylo předvídatelného charakteru (pooperační komplikace, nepříznivé vedlejší účinky léčby). Není ani pravdou, že by výše mzdy sjednaná v předmětných pracovních smlouvách byla neúměrně vysoká, když tento závěr soud ve svém odůvodnění nijak důkazně ani argumentačně nepodložil. Naopak ohledně pracovních smluv s FC Ostrava – Jih nebyla v řízení zpochybněna informace svědka xxx i samotného odvolatele, že při určení výše mzdy vycházeli z informací o její obvyklé výši v jiných srovnatelných sportovních organizacích.

Odvolatel pak ve vztahu k právní kvalifikaci namítá, že nikomu, tj. ani poškozené OSSZ, nezamlčel žádnou skutečnost a už vůbec tuto organizaci neuvedl v omyl. Ve třech případech uzavřel souběžné pracovní poměry a zaměstnavatel v této souvislosti splnil veškeré své oznamovací a další povinnosti vůči této organizaci, takže nic nezamlčel ani neuvedl nepravdivé údaje. Není tak zřejmé, v čem má tedy spočívat úmyslný podvod, kterého se měl podle napadeného rozsudku dopustit. Závěr o podvodném jednání z jeho strany je pouhou spekulací založenou na opakované bezprostřední časové návaznosti uzavřených pracovních smluv a závažného onemocnění. V průběhu řízení ani v napadeném rozhodnutí však není vůbec racionálně uchopeno, natož vysvětleno, jak mohl vědět, že po uzavření pracovní smlouvy závažně onemocní. Přitom vznik a další trvání pracovní neschopnosti je nezbytnou podmínkou čerpání dávky nemocenského pojištění. Z právního hlediska tak neměl žádného

důvodu předmětné pracovní smlouvy neuzavřít. Závěrem se domáhá, aby z podnětu podaného odvolání byl napadený rozsudek zrušen a krajským soudem rozhodnuto zprošťujícím výrokem.

V zákonné lhůtě napadl rozsudek odvoláním rovněž obžalovaný xxx, které zaměřil do všech výroků rozsudku a prostřednictvím zvoleného obhájce podané odvolání odůvodnil.

Ve vztahu ke skutkovým zjištěním okresního soudu namítá nesprávnost a nepodloženost závěrů o znalosti zdravotního stavu spoluobžalovaného xxx s tím, že neměl žádný přístup k jeho zdravotní dokumentaci, se jmenovaným se nestýká mimopracovně a o jeho zdravotním stavu nikdy blíže nemluvili. Zásadně odmítá, že by byl ve vylákání nemocenských dávek obžalovanému xxx nápomocen a že mu byla situace zřejmá. Okresní soud přitom neobjasnil, na základě jakých provedených důkazů dospěl k závěru, že odvolatel o takové konkrétní situaci věděl či musel vědět. V této souvislosti poukazuje na skutečnost, že pracovní smlouva musela být schválena výborem právnické osoby a není pravdou, že pracovní smlouvy mezi obžalovaným xxx a FC Ostrava – Jih sjednával odvolatel. Okresní soud sám konstatoval, že odvolatel jednal za právnickou osobu FC Ostrava – Jih, a to na základě rozhodnutí a pověření výboru, což nebylo v průběhu dokazování zpochybněno, tudíž takto činil z titulu své funkce a pověření výrobu, nikoliv o své vlastní vůli. Za nepravdivý považuje závěr nalézacího soudu, že z daňových přiznání a z výpovědi svědka xxx plyne závěr o tom, že FC Ostrava – Jih měl finanční potíže a že si nemohl dovolit zaměstnávat obžalovaného xxx s platem 28.000,- Kč, resp. 29.000,- Kč hrubého měsíčně. Z doložených finančních výkazů FC Ostrava – Jih je patrná velká nepravděpodobnost takové spekulace, když účelem FC Ostrava – Jih není tvorba zisku. V případě vyšších či nižších příjmů jsou těmto poměrně přizpůsobovány i výdaje tak, aby bylo hospodaření spolku pokud možno vyrovnané a takto dlouhodobě udržitelné. Spolek vykazoval v letech 2008-2012 vždy roční příjmy, resp. výnosy přesahující 1 mil. Kč, kdy příkladem je r. 2012 a částka 2,260 mil. Kč. Porovnávat zpětně v daném období vytvořený „zisk“ s vyšší mzdy obžalovaného xxx jako jednotlivé konkrétní nákladové položky, která navíc z důvodu jeho následné nemoci nebyla vynaložena, je ekonomicky nesmysl a pro věc irelevantní. Prostředky na svoji mzdu mohl obžalovaný xxx mezi jinými zajišťovat právě svou činností, tzn. sháněním sponzorů na plný úvazek, za kterou měl být placen. Závěr soudu o tom, že odvolatel nese trestní odpovědnost za škodu ve výši 525.489,- Kč, je zcela nepřezkoumatelný a v odůvodnění rozsudku absentuje úvaha, jak této konkrétní částce v souvislosti s jednáním odvolatele okresní soud dospěl.

Dle výroku napadeného rozsudku ohledně náhrady škody pak měli obžalovaný xxx společně a nerozdílně s obžalovaným xxx a právnickou osobou JOSEF a MARIE, s.r.o. nahradit škodu OSSZ ve výši 114.321,- Kč, přičemž není již zdůvodněno, proč. Naopak v průběhu dokazování nebylo prokázáno, byť jen povědomí obžalovaného o existenci společnosti JOSEF a MARIE, s.r.o. či o tom, že s touto společností měl uzavřít obžalovaný xxx nějakou smlouvu. Důkazům neodpovídá ani závěr soudu, že se měl této trestné činnosti dopouštět po dlouhou dobu, když podepsal s obžalovaným xxx, jakožto statutární orgán spolku, a to ještě po schválení orgány spolku smlouvu třikrát, avšak s velkým časovým odstupem. Neměl tak žádnou možnost svým

jednáním, a to ani omisivním, ovlivnit následné skutečnosti, tj. vznik závažného onemocnění xxx, jakož i délku jeho léčení. Zde odvolatel zdůrazňuje, že šlo o onemocnění a zdravotní komplikace různého typu bez možnosti tyto předvídat, a to i pro samotného obžalovaného xxx, natož pro odvolatele, který o zdravotním stavu a charakteru onemocnění xxx nebyl nijak blíže informován. V žádném případě tak nelze dospět k závěru, že by odvolatel měl po dlouhou dobu úmyslně pomáhat k neoprávněnému souběžnému pobírání dávek nemocenského pojištění xxx. Předně vůbec nevěděl o jakémkoliv souběhu dávek a v řízení nebyl prokázán opak. Taktéž nemohl předpokládat vznik závažného onemocnění, které nemělo stejný charakter a nebylo předvídatelného charakteru (pooperační komplikace, nepříznivé vedlejší účinky léčby). Odvolatel taktéž popírá, že by výše mzdy sjednaná v předmětných pracovních smlouvách mezi xxx a FC Ostrava – Jih byla neúměrně vysoká, když soud tento svůj závěr ničím nedoložil. Naopak je zpochybněn výpovědí svědka xxx i samotného obžalovaného, že při určení výše mzdy vycházeli z informací o její obvyklé výši v jiných srovnatelných sportovních organizacích. Ve vztahu k právní kvalifikaci odvolatel namítá, že tato není podložena skutkovými zjištěními, zejména pak že by úmyslně umožnil či usnadnil, aby xxx někoho uvedl v omyl, popř. něco podstatného zamlčel. FC Ostrava – Jih jakožto zaměstnavatel, ani xxx jakožto člen jejího statutárního orgánu, splnili veškeré své oznamovací a další povinnosti vůči OSSZ, nic nezamlčeli a ani neuvedli nepravdivé údaje. Z právního hlediska neměl žádného důvodu předmětné pracovní smlouvy po jejich projednání a schválení ve výboru FC Ostrava – Jih nepodepsat a nelze mu podsouvat povědomí o nejistých věcech budoucích, jakož i odpovědnost za jejich následky, jak to učinil okresní soud v napadeném rozsudku. Závěrem se domáhá, aby z podnětu podaného odvolání byl v plném rozsahu obžaloby zproštěn.

Odvolatel FC Ostrava – Jih, zapsaný spolek, rovněž zaměřil podané odvolání do výroku o vině, trestu i náhradě škody a domáhá se zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu a zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) tr.ř. Poukazuje na odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu ke spoluobžalovaným xxx a xxx a má za to, že nebylo prokázáno úmyslné jednání nejméně ve vztahu k obžalovanému xxx, kdy z pouhé skutečnosti, že se oba obžalovaní znali z působení v FC Ostrava – Jih, nelze dovodit, že by xxx byl obeznámen se zdravotním stavem xxx. Navíc důvody nástupu na nemocenskou byly vždy spojeny s jinými onemocněními, než v minulosti a u sjednání třetího pracovního poměru byla dokonce ze strany obžalovaného FC Ostrava – Jih vyžádána lékařská zpráva o zdravotním stavu xxx a tudíž tak v případě obžalovaného xxx nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu podvodu. Obžalovaní ve svých výpovědích logicky vysvětlili okolnosti uzavírání pracovního poměru, kdy sjednaná mzda odpovídala obdobným pracovním pozicím a vysvětlili i to, proč na danou pozici nebyl přijat jiný pracovník, když takováto osoba musela mít i bližší vztah k obžalovanému FC Ostrava – Jih ve smyslu zapálenosti pro tuto zájmovou činnost a dále musela mít i značné zkušenosti se získáváním sponzorských darů, které měly z větší části pokrývat i samotnou mzdu zaměstnance. Nikdo takový se v průběhu let nenašel, a proto byly pracovní poměry s obžalovaným xxx uzavírány opakovaně. Objektivní skutečnost nástupu na nemocenskou, tedy kvalifikované rozhodnutí odpovědného lékaře, obžalovaný FC Ostrava – Jih nemohl nijak ovlivnit a

jakýmkoliv způsobem předvídat. Rozhodnutí okresního soudu je postaveno pouze na neobvyklosti věci a řadě nepřímých důkazů. Dále odvolatel nesouhlasí s právní kvalifikací okresního soudu, kdy byl uznán vinným spácháním trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1,3 tr.zákoníku, když za tuto osobu jednal obžalovaný xxx, který v napadeném rozsudku byl uznán vinným toliko z pomoci ke zločinu podvodu. Má za to, že když je právnické osobě přičítáno jednání fyzické osoby, mělo by toto jednání být i stejně právně kvalifikováno a je přitom otázkou, zda lze trestně postihnout právnickou osobu za spáchání pomoci k trestnému činu, když zákon o trestní odpovědnosti právnických osob č. 418/2001 tuto možnost výslovně neuvádí a pouze odkazuje na delegační užití trestního zákoníku s poznámkou, že tato ustanovení se použijí, nejsou-li z povahy věci vyloučena. Odvolatel se tak domnívá, že úmyslem zákonodárce bylo pouze postihovat páčání trestných činů právnických osob a nikoliv jejich účastenství na trestné činnosti, což vyplývá i ze zásady nepřipustnosti užití analogie v trestním právu hmotném. Závěrem se domáhá z podnětu podaného odvolání zprošťujícího výroku.

Proti všem výrokům napadeného rozsudku podala rovněž odvolání obchodní společnost JOSEF a MARIE, s.r.o. se zaměřením do všech výroků rozsudku s tím, že skutek obsažený v obžalobě ze dne 23.1.2015 není popsán a bod 3) obžaloby je zcela totožný s body 1) a 2), kde trestně právní odpovědnost nesou pouze fyzické osoby. Není nikterak reagováno na skutečnost, že v bodě 3) obžaloby se jednání měly dopustit celkem čtyři subjekty namísto původních dvou subjektů v bodě 2) a 3) obžaloby. Jednání odvolatele by v obžalobě mělo být navíc popsáno větou oznamovací, obsahující podmět a přísudek – přičemž je zde sloveso v třetí osobě jednotného či množného čísla minulého času, přičemž ustálený postup při formulaci žalobního skutku nebyl v tomto případě dodržen ve vztahu k právnické osobě JOSEF a MARIE. S poukazem na ust. § 31 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob dovozuje nezbytnost, aby i v žalobním návrhu bylo samostatně, přesně a nezaměnitelně vymezeno jednání právnické osoby, což splněno nebylo. Ve skutkové větě uvedená výše škody tak neodpovídá výši nemocenského, které bylo z pracovního poměru sjednaného s odvolatelem skutečně vyplaceno a taktéž v rozporu s tím je i výrok o náhradě škody. Odvolatel má za to, že popis skutku obsažený ve skutkové větě napadeného rozsudku neodpovídá formálním znakům použité skutkové podstaty trestného činu, jak byla vyjádřena v právní větě rozsudku. V této souvislosti poukazuje i na závěry vyslovené Nejvyšším soudem ČR pod sp.zn. 8 Tdo 672/2008. Má tak za to, že obžaloba ve vztahu k právní osobě JOSEF a MARIE neobsahuje žádný popis skutku, kdy navíc ve vztahu k tomuto odvolateli nebyl prokázán úmysl spáchat trestný čin a za této situace se domáhá, aby podle § 260 tr.ř. byla věc ve vztahu k odvolateli zrušena a vrácena státnímu zástupci.

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně zaměřil podané odvolání do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného xxx, kdy má za to, že se okresní soud nevypořádal s jeho návrhem učiněným při závěrečné řeči, aby obžalovanému xxx byl podle § 71 tr.zákoníku uložen trest propadnutí náhradní majetkové hodnoty, a to nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 53 pro obec Kopřivnice, katastrální území Mniší, Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj,

pracoviště Nový Jičín, a to zastavěná plocha, nádvoří parc.č. 63 o výměře 194 m² a zahrada parc.č. 96/1 o výměře 511 m² specifikované zajišťovacím usnesením policejního orgánu z 28.3.2014. Soud nepřihlížel k tomu, že tento obžalovaný svým jednáním získal majetkový prospěch a nepostupoval při ukládání trestu ve smyslu ust. § 39 odst. 7 tr.zákoníku, kdy mu neuložil i trest propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 tr.zákoníku. Z citovaného ustanovení § 39 odst. 7 tr.zákoníku vyplývá, že soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry má obligatorně přihlížet k tomu, že pachatel získal nebo se snažil získat trestným činem majetkový prospěch. Pokud to nevyklučují majetkové nebo osobní poměry, je povinen uložit z některých trestů uvedených v ust. §§ 66-72 tr.zákoníku. Dle názoru odvolatele tak v případě obžalovaného jsou splněny zákonné podmínky pro uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 tr.zákoníku, přičemž její předmět je specifikován v usnesení policejního orgánu PČR, KŘP MSK, ÚO Nový Jičín, OHK SKPV ze dne 28.3.2014 č.j. KRPT-232290-121/TČ-2013-070481 a tímto usnesením podle § 79d odst. 1 tr.ř. bylo rozhodnuto o zajištění nemovitosti, které je ve společném jmění manželů xxx a xxx, nemovitosti byly přitom nabyty na základě kupní smlouvy V 111266/2011 ze dne 31.1.2001 s dodatkem č. 1 ke smlouvě ze dne 7.2.2001, přičemž právní účinky vkladu nastaly ke dni 18.4.2001. Vlastnictví je dále prokazováno výpisem z katastru nemovitosti, který je založen ve spise. S poukazem na účel trestu propadnutí náhradní hodnoty se pak odvolatel domáhá, aby krajský soud z podnětu podaného odvolání zrušil napadený výrok o trestu u obžalovaného xxx a tomuto uložil mimo již výše uvedené tresty ještě trest propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 tr.zákoníku, a to nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 53 pro obec Kopřivnice, katastrální území Mniší, Katastrální úřad pro MSK, katastrální území Nový Jičín, zastavěná plocha – nádvoří parc.č. 63 o výměře 194 m² a zahrada parc.č. 96/1 o výměře 511 m².

Poškozený ČR – zastoupen OSSZ v Novém Jičíně podané odvolání zaměřil do výroku o náhradě škody s tím, že ve výroku o náhradě škody byl odvolatel nesprávně označen jako ČR – Okresní správa sociálního zabezpečení se sídlem v Ostravě, Zelená č. 34a/3158 IČO: 00006963 namísto správného označení poškozeného Česká republika, zastoupená Okresní správou sociálního zabezpečení Nový Jičín se sídlem ul. Svatopluka Čecha 15, 741 01 Nový Jičín. Domáhá se, aby o nároku na náhradu škody bylo rozhodnuto v rozsahu výroku okresního soudu, avšak při správném označení oprávněného subjektu Česká republika - zastoupená Okresní správou sociálního zabezpečení Nový Jičín se sídlem ul. Svatopluka Čecha 15, Nový Jičín.

Z podnětu všech podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které těmto předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že je nezbytné rozhodnout tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud podstatné procesní vady, zejména porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit

objasnění věci nebo právo obhajoby, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroku napadeného rozsudku, a nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

Pokud se jedná o provedené dokazování a skutková zjištění soudu I. stupně, tento vyslechl jednotlivé obžalované, kteří vytykanou trestnou činnost popřeli a nad rámec důkazů navržených státním zástupcem v podané obžalobě vyslechl i svědka xxx, tajemníka spolku FC Ostrava – Jih a dále předložil stranám k nahlédnutí listinné důkazy opatřené převážně v přípravném řízení a taktéž měl k dispozici daňová přiznání obžalovaných, právnických osob za r. 2013 a přílohu k účetní závěrce firmy JOSEF a MARIE, s.r.o., jakož i finanční rozvahu této firmy k 31.12.2013. Tyto důkazy byly stranami předloženy v průběhu hlavního líčení stejně jako sdělení úřadu práce o evidenci obžalovaného xxx jako uchazeče o zaměstnání, a taktéž vyjádření jeho ošetřující lékařky ke tvrzeným zdravotním potížím.

Přesto nelze dokazování provedené okresním soudem považovat za úplné a dostačující z hlediska rozhodnutí o vině jednotlivých obžalovaných, když z hlediska vznesených odvolacích námitek bude nezbytné doplnit dokazování výsledkem manželů xxx, kteří zajišťovali chod účetnictví pro spolek FC Ostrava – Jih před vznikem pracovního poměru s obžalovaným xxx a taktéž výsledkem tajemníka tohoto spolku xxx k předchozímu provádění sponzoringu pro příslušný spolek v předchozím období. Výslech těchto svědků je nezbytný k objektivizaci ekonomické situace tohoto obžalovaného a ustálení jeho finančních možností ve vztahu ke sjednání pracovního poměru a proplácení mzdy obžalovanému xxx. Vzhledem ke tvrzení obžalovaného xxx, že daňová přiznání vypracovala pro předmětný spolek firma DUO, jeví se nezbytným taktéž doplnění dokazování výsledkem informovaného zástupce této firmy. Vzhledem k opakovaným námitkám jednotlivých obžalovaných o prokazatelném dostatku finančních prostředků určených na proplácení mzdy obžalovanému xxx bude nezbytné po vyžádání nezbytných účetních dokladů od FC Ostrava – Jih a firmy JOSEF a MARIE, s.r.o. prostřednictvím znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetnictví, objektivně posoudit ekonomickou situaci obou subjektů. Okresnímu soudu se proto ukládá, aby za tímto účelem přibral příslušného znalce k vypracování uvedeného znaleckého posudku.

Taktéž je nezbytné přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného xxx a obžalovaných právnických osob, že skutkové věty vymezené pod body 1)-3) napadeného rozsudku neobsahují popis všech skutkových okolností, kterými by byly vyjádřeny zákonné znaky trestných činů, za nichž byli odvolatelé nepravomocně odsouzeni. V případě obžalovaného xxx není jakkoliv vymezen závěr, že tento obžalovaný měl být účastníkem na trestném činu v podobě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) a ve výroku rozsudku chybí i odkaz na toto zákonné ustanovení. Skutková věta rozsudku přitom musí obsahovat takové vymezení skutku, aby nemohl být zaměněn s jiným, tj. zákonné vymezení pomoci, která je v tomto skutku spatřována. Podle nauky trestního práva se pomocí k trestnému činu rozumí úmyslná podpora hlavního pachatele individuálně určeného trestného činu poskytnutá při spáchání trestné činnosti, přičemž pomoc musí být příčinou usnadnění hlavní činnosti.

Stejně tak popis skutku pod bodem 3) napadeného rozsudku není dostatečně vymezen ve vztahu k oběma právníckým osobám, které jsou obžalobou stíhány.

Trestného činu (přečinu) podvodu podle § 209 odst. 1,3 tr.zákoníku se dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku větší škodu. Z popisu skutku pod bodem 3) výroku o vině ve vztahu k právníckým osobám tak zjevně nevyplývají veškeré skutkové okolnosti, které by dostatečným způsobem vyjadřovaly naplnění veškerých znaků této skutkové podstaty přečinu podvodu obsažených v odpovídající právní větě. Popis skutkových okolností, které odůvodňují použitou právní kvalifikaci tak není dostatečně výstižný a přesný, přičemž okresnímu soudu nic nebrání jeho doplnění a upřesnění tak, aby všechny zákonné znaky zločinu či přečinu náležitě vyjadřoval. Popsaný skutek musí obsahovat potřebná relevantní zjištění, která by se vztahovala nejen k subjektivní stránce tohoto trestného činu, ale také skutečnosti charakterizující všechny znaky jeho objektivní stránky, zejména, v jakém smyslu směřovalo k obohacení pachatele a vedlo k uvedení v omyl poškozenou organizaci zmlčením podstatných okolností případu. Takové doplnění rozhodných skutkových zjištění samo o sobě nijak nezhoršuje postavení obžalovaných, nezpříšňuje se tím jejich právní kvalifikace ani uložený trest.

Krajský soud přitom v případě obou právníckých osob jako obžalovaných neshledal naplnění zákonných podmínek pro postup podle § 260 tr.ř. a vrácení věci do přípravného řízení, jak se tohoto v podaném odvolání domáhala právnícká osoba JOSEF a MARIE, s.r.o. Krajský soud má přitom za to, že nedostatky ve skutkových zjištěních okresního soudu nemají samy o sobě charakter procesních vad neodstranitelných v řízení před soudem I. stupně, které by jedině opravňovaly odvolací soud rozhodnout o vrácení věci státnímu zástupci. V projednávaném případě nelze také jednoznačně dovodit, že popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání neobsahuje skutkové okolnosti naplňující všechny znaky trestného činu, když obsahuje okolnosti deliktního jednání fyzické osoby, které lze přičítat obchodní společnosti, jejímž jménem obžalovaní jako statutární zástupci jednali. Zákon o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim č. 418/2011 Sb. (dále jen TOPO) v návěti § 8 odst. 1 stanoví základní předpoklady pro přičtení některého trestného činu uvedeného v § 7 právnícké osobě, a to že takový protiprávní čin byl spáchán některou z těchto osob jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. Pro vyvození trestní odpovědnosti právnícké osoby pak postačí naplnění jen jednoho z požadovaných vztahů právnícké osoby k jednání některé z uvedených osob, tedy jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. V daném případě jak xxx, tak i xxx byli statutárními zástupci uvedených právníckých osob a jednali způsobem, jakým statutární orgán zavazuje právníckou osobu.

Pokud se jedná o zásadní odvolací námitky obžalovaného xxx, jakož i ostatních spoluobžalovaných, že jmenovaný nemohl předvídat svá onemocnění v době uzavírání pracovních poměrů, a taktéž nemohl předpokládat dobu jejich trvání a léčení s tím, že zároveň docházelo k následným zdravotním komplikacím různého typu a tudíž

k nepředvídatelnosti jeho onemocnění, jsou tyto námitky dle názoru odvolacího soudu jednoznačně vyvráceny jak obsahem lékařských zpráv praktické lékařky, tak zejména lékařskou zprávou neurologa, který popsal rozsah a charakter onemocnění tohoto obžalovaného před uzavíráním pracovních poměrů, prognózu těchto onemocnění, potřebnost a nezbytnost závažných lékařských zákroků, pracovních omezení obžalovaného a příslušná doporučení odborných lékařů. Taktéž je nezbytné poukázat na zanedbatelnou dobu, která uplynula od sjednání pracovního poměru do doby opakovaných nástupů na pracovní neschopnost, kdy v této době nemohlo dojít k závratné změně jeho zdravotního stavu. Zejména výše uvedené odborné závěry lékařů jednoznačně vyvracejí jak obhajobu obžalovaného xxx, tak i ostatních spoluobžalovaných o nepředvídatelnosti onemocnění jmenovaného. V této souvislosti tak lze odkázat na příslušné úvahy a závěry nalézacího soudu ve vztahu ke zdravotním omezením obžalovaného xxx, jak byly rozvedeny v odůvodnění napadeného rozsudku. Předložený souhlas praktické lékařky ze dne 2.4.2012 k výkonu zaměstnání je pak nezbytné hodnotit v kontextu neúplných informací této lékařky, a to ve smyslu jejích doplňujících vyjádření, jakož i dalších předložených lékařských zpráv odborných lékařů.

Taktéž lze za významné okolnosti umožňující dospět k závěru o vině obžalovaných považovat zjištění okresního soudu týkající se okolností doprovázejících uzavření pracovních poměrů s obžalovaným xxx, a to zejména že u jednotlivých právnických osob jako zaměstnavatelů nebyly obdobné pracovní pozice nikdy zřízeny, nebyl takto sjednán obdobný pracovní poměr, po dobu pracovní neschopnosti obžalovaného xxx nebyl na jeho místo přijat jiný pracovník, byla mu navýšena již takto nepřiměřená výše pracovní odměny a návaznost jejího proplácení na nejisté okolnosti (předpokládané sponzorské dary), jak rovněž i zajišťování řady činností obžalovaným v době jeho pracovní neschopnosti pro právnické osoby, jakož i již zmíněné odpracování po uzavření pracovního poměru do doby začátku pracovní neschopnosti pouze několika dnů bez uplatnění nároku na mzdu. Pokud obžalovaní v podaných odvoláních k těmto kategorickým závěrům vznášeli námitky, nelze tyto dle názoru odvolacího soudu považovat za dostačující a přiléhavé tak, aby mohli tyto závěry v jakékoliv míře zpochybnit. Na podvodné jednání obžalovaných, a to jak fyzických, tak právnických osob, lze usuzovat i z okolností, že obžalovaný xxx po ukončení pracovní neschopnosti nenastoupil opět do pracovního poměru, ale napřed se nechal zaevidovat jako uchazeč o zaměstnání na příslušném úřadu práce, a to v období od 1.2.2009 do 18.1.2010 a od 1.5.2011 do 1.4.2012, kdy následně opětovně od 2.4.2012 sjednal dva pracovní poměry, a to přesto, že byl uznán invalidní osobou ve druhé skupině invalidity. Na podporu tohoto argumentu bude nezbytné, aby si okresní soud vyžádal od příslušné okresní správy sociálního zabezpečení důchodový spis.

Všechny tyto okolnosti společně se závěry, které vzejdou z doplněného dokazování, bude muset okresní soud po vrácení věci odvolacím soudem opětovně pečlivě vyhodnotit při rozhodování o vině obžalovaných. Přihlédne přitom a vypořádá se i s ostatními námitkami uplatněnými v podaných odvoláních, zejména pokud se jedná o výši škody a způsob jejího výpočtu, jak byla rozdílně stanovena ve skutkové větě napadeného rozsudku a ve výroku o náhradě škody. Okresnímu soudu se přitom

ponechává na zvážení, zda v případě nezbytnosti nevyslechne u hlavního líčení i informovaného zástupce Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, pokud se jedná o skutečnou výši vylákaných nemocenských dávek.

Za důvodnou pak lze považovat i námitku poškozené České republiky – zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení Nový Jičín, pokud se jedná o správné označení poškozeného subjektu, jakož i námitku státního zástupce ve vztahu k učiněnému návrhu na vyslovení trestu propadnutí náhradní majetkové hodnoty podle § 71 odst. 1 tr.zákoníku, kdy o tomto návrhu okresní soud vůbec nerozhodl a svůj postup žádným způsobem neodůvodnil. Bez povšimnutí nalézacího soudu nesmí přitom zůstat skutečnost, že v přípravném řízení zajištěná dle § 79d odst. 1 tr.ř. nemovitost je ve společném jmění manželů xxx a xxx, vzhledem k této skutečnosti musí okresní soud pečlivě vážit, zda trest propadnutí náhradní hodnoty dle § 71 odst. 1 tr.zákoníku může dopadat na věci v takovém spoluvlastnictví při dodržení zásady, že propadnutí věci či náhradní majetkové hodnoty je trestem, který může postihnout pouze obviněného, jež byl odsouzen pro příslušný trestný čin, a nikoliv jiné osoby, které nejsou trestně stíhány, když naše trestní právo spočívá na zásadě individuální odpovědnosti, nezná kolektivní odpovědnost ani odpovědnost za cizí vinu.

Vzhledem k výše rozvedeným skutečnostem dospěl odvolací soud k závěru, že napadený rozsudek je zatížen vadami spočívající zejména v neúplných jeho skutkových zjištěních a soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Lze mít tedy též důvodné pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, přičemž k objasnění věci je třeba opakovat některé důkazy nebo provádět další důkazy a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně. Z těchto důvodů nemohl napadený rozsudek obstát, proto ho odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr.ř. zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc vrátil soudu I. stupně, aby ji znovu projednal a rozhodl. Za této situace bylo proto ve věci rozhodnuto výrokem shora uvedeným.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

V Ostravě dne 13.10.2015

Za správnost vyhotovení:
Irena Juříčková

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu